

Ri og Halvfemsindstyvende Møde.

Mandagen den 16de April 1883 N. 1.

Sekretæren (Dønnergaard) oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Gnefte Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 527. Udvalgets Erklæring i Tillæg B, Sp. 1749 fg.

Udenfor det i Erklæringen anførte Endringsforslag var intet saadant fremkommet.

Det af Udvalget i dets Erklæring stillede Endringsforslag og Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Bajer): Det personlige Spørgsmaal, som har været Anledning til Uenighed mellem de to Thing og med den høitærede Minister, skal jeg ikke berøre. Jeg skal ikke komme ind derpaa, medmindre det fra anden Side skulde gøres mig nødvendigt. Det dreier sig om noget helt Andet end om Personer paa dette Trin af Sagen; det dreier sig ligefrem om de Grundfættninger, der skulle være gjældende ved Meddelelse af Indfødsret. I den foreløbige Betænkning, Udvalget afgav den 14de December forrige Aar, og hvor det udtalte sig i Almindelighed uden Hensyn til det Endringsforslag, der var stillet, blev der udtalt en Glæde over, at de to Thing og Indenrigsministeren havde arbejdet sig faaledes sammen, at det er tilnærmelsesvis de samme Grundfættninger, der blive gjorte gjældende, naar Andragende om Indfødsret foreligger. Det er derfor meget beklageligt, at der er kommet en saadan Uenighed tilstede. Jeg tror imidlertid, at Folkethinget ikke bør forlade det Standpunkt, det i en længere Aarrække har indtaget, og jeg tror, at vi bør fastholde de hidtil fulgte Grundfættninger ved at stemme for det stillede Endringsforslag. Afstemningen derover har forjaavidd kun symbolisk Betydning. Det, som skal hævdes ved denne Leilighed er, at et ministe-

rielt Cirkulære ingen Lov er for Rigsdagen, ingen Forfætt for dens Afstemning, som man fra anden Side har villet gjøre det til. Endvidere viser Afstemningen, at en Kommunalbestyrelses Anbefaling er en Oplysning, men ikke en Betingelse, der kræves for at faae Indfødsret meddelt. Der kræves til Indfødsret dels positivt, at vedkommende Andrager kan bevises for Alvor at have sluttet sig til sit nye Fædreland og maa siges at have et pletfrit Rigt, og dertil hører ogsaa den Oplysning, som kan faas gennem vedkommende Kommunalbestyrelse, men det er kun en Oplysning, ingen Betingelse. For det Tredie skal det ved denne Leilighed gøres gjældende, at Beslutningen om Kommunalbestyrelses Anbefaling maa vedtages efter ganske de samme Regler som alle andre Beslutninger, faaledes som Landkommunallovens § 14 og Bykommunallovens § 11 bestemmer. Endvidere gøres det gjældende, at Kommunalbestyrelses Beslutning naturligvis ikke bliver ugyldig, fordi Bestyrelses Formand, faaledes som Tilfældet er her, forsømmer sin Pligt ifølge Loven, nemlig den, rettelig at indføre i Forhandlingsbogen, hvad der er besluttet, eller fordi han ligeoverfor overordnede Myndigheder giver det Udseende af, at Beslutningen ikke har været gyldig, uagtet den ifølge Loven er det. Der er endvidere en Betragtning, jeg ved denne Leilighed maa gjøre Indsigelse imod, og det er den, at det, at meddele Indfødsret er en Naades handling. Det er det paa ingen Naade. Det er ingen extraordinær Begunstigelse, der derved gives, som det udtales i en Ministerkrivelse. Naade bevises mod dem, der have forbrudt sig, men her er kun Tale om at vise Retfærdighed; der overskies, om det end er efter Lovgivningsmagts umiddelbare Skjøn. Og i Forbindelse hermed skal jeg berøre et Spørgsmaal, som er kommet frem paa det sidste nordiske Juristmøde 1881, hvor der var Stemning for, at Indfødsret skulde meddeles ved en almindelig Lov. Det tror jeg efter min Opfattelse af Sagen vanskelig kunde ske her i Danmark. Naar Grundloven siger: „Ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov“, tror jeg, der ligger deri, at den enkelte Person skal nævnes i Loven; men det skal jeg ganske vist henstille til Sagtyndiges nærmere Overveelse. — Dernæst er der et Par ligefrem konstitutionelle Punkter, som ogsaa maa give sig Udtryk ved Afstemningen herover. Det Gnefte, jeg mener, man ved denne Leilighed skal hævde, er, at naar et Lovforslag, som f. Ex. om Indfødsrets Meddelelse, ikke er inddelt i Paragrafer, er det at betragte og behandle som andre